

عنوان مقاله:

آینده روابط ایران و روسیه بر سر سوریه (همکاری یا منازعه؟)

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های سیاسی جهان اسلام، دوره 9، شماره 4 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

فرهاد وفایی فرد - دانشجوی دکتری روابط بین الملل دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران.

روحاله طالبی آرانی - عضو هیئت علمی گروه سیاست جهانی و منطقه ای دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

از سال 2011، سوریه میدان بروز جنگی تمامعیار بوده که انواع کنشگران اعم از داخلی، منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای و نیز دولتی و غیردولتی را درگیر ساخته است؛ به گونه‌ای که می‌توان گفت این کشور بین‌المللی‌ترین جنگ داخلی در دوران پس از جنگ سرد را تجربه کرده است. در این چارچوب، از میان دولت‌های درگیر در این جنگ، همکاری ایران و روسیه از یک سو نقش مهمی در جلوگیری از سرنگونی دولت بشار اسد و از سوی دیگر شکست داعش و روند نابودی یا تضعیف سایر گروه‌های تروریستی داشته است. اما آنچه در این میان اهمیت دارد، چشم‌انداز این روابط همکاری‌آمیز بر سر سوریه به دنبال ماندگاری دولت بشار اسد و نابودی یا تضعیف تروریسم در این کشور است. هدفی که در این مقاله دنبال می‌شود این است که بر اساس روندهای امنیتی موجود در عرصه‌های دیپلماتیک و میدانی سوریه، از یک سو نشان دهد آیا ایران و روسیه به عنوان دو کنشگر فعال در منازعه سوریه همکاری کنونی را تداوم خواهند بخشید یا به سمت منازعه خواهند رفت و از سوی دیگر، جمهوری اسلامی ایران چه تدابیری را می‌تواند برای تأمین بهینه منافع خود بیندیشد. در این چارچوب، با بهره‌گیری از رویکرد آینده‌پژوهی و با اتکا به روش سناریونویسی، حالت‌هایی را که می‌تواند در مناسبات ایران و روسیه بر سر سوریه پیش آید، بررسی و الزامات راهبردی هریک از آن‌ها برای جمهوری اسلامی ایران تحلیل می‌شود. یافته‌های نوشتار حاکی از آن است که از میان سه سناریوی کلی غلبه همکاری، حرکت به سمت غلبه منازعه و هم‌آیندی همکاری/منازعه، سناریوی سوم محتمل‌ترین به نظر می‌رسد؛ چراکه دو کشور به صورت همزمان از یک سو دغدغه‌های ژئوپولیتیک و ایدئولوژیک مشترک و ماندگار و از سوی دیگر راهکارها، برنامه‌ها و سیاست‌های متفاوتی در قبال تحولات سوریه برای رفع این دغدغه‌ها دارند؛ در همین راستا، پیشنهاد می‌شود که جمهوری اسلامی ایران حوزه‌های منازعه و همکاری میان دو کشور در سوریه را شناسایی کند و بر سر مدیریت آن‌ها با روسیه به یک دستورکار مشترک برسد.

کلمات کلیدی:

Russian-Iranian Relations, Syria, Strategic Implications, Future Study, روابط

ایران و روسیه، سوریه، الزامات راهبردی، آینده‌پژوهی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1147784>

